

- 3) organizacji społecznych, politycznych i zawodowych — ich zarządy główne,
 - 4) organizacji spółdzielczych — zarządy centralnych związków spółdzielni,
- określając jednocześnie zakres obowiązków i uprawnień tej służby.

§ 4. W celu zwiększenia efektywności inwestowania, a między innymi wdrożenia zasady jednego inwestora na jednym placu budowy — należy dążyć do wykonywania zadań i obowiązków służby inwestycyjnej na zasadach zastępstwa inwestycyjnego przez następujące jednostki gospodarki uspołecznionej:

- 1) zarządy inwestycji — w stosunku do inwestycji jednostek i zakładów budżetowych, organizacji spółdzielczych, społecznych, politycznych i zawodowych, w szczególności polegających na budowie wielkich obiektów lub zespołów obiektów,
- 2) dyrekcje rozbudowy miast i osiedli wiejskich — w stosunku do inwestycji infrastruktury społecznej i gospodarki komunalnej w zakresie rzeczowym i terytorialnym ustalonym przez terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 3) jednostki projektowania lub inne jednostki gospodarki uspołecznionej, do których zadań należy opracowanie dokumentacji projektowej i wykonywanie zadań i obowiązków służby inwestycyjnej — w stosunku do inwestycji jednostek i zakładów budżetowych planu centralnego oraz spółdzielczości mieszkaniowej, chyba że obsługa tych inwestycji jest sprawowana w trybie przewidzianym w pkt 2,
- 4) wyznaczone jednostki organizacyjne branży, w ramach której inwestycja jest realizowana (np. zakłady patronackie).

§ 5. 1. Opłaty za wykonywanie zadań i obowiązków służby inwestycyjnej na zasadach zastępstwa inwestycyjnego obciążają nakłady inwestycyjne inwestora, stanowią składnik zbiorczego zestawienia kosztów inwestycji i są ustalane w umowie o zastępstwo inwestycyjne zawartej między inwestorem a inwestorem zastępczym.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, zostaną określone odrębnie w trybie przewidzianym w

uchwale nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118).

§ 6. Koszty utrzymania przedsiębiorstw w budowie i zarządów inwestycji, jeżeli wykonują one wyłącznie funkcje służby inwestycyjnej są pokrywane ze środków inwestycyjnych. Koszty utrzymania pozostałej służby inwestycyjnej są pokrywane z innych źródeł na zasadach ogólnych.

§ 7. 1. Dyrekcje rozbudowy miast i osiedli wiejskich są jednostkami na rozrachunku gospodarczym.

2. Zasady systemu finansowego dyrekcji rozbudowy miast i osiedli wiejskich oraz zasady i tryb ich przekształcenia z jednostek budżetowych na jednostki na rozrachunku gospodarczym zostaną ustalone odrębnie.

§ 8. Zadania i zasady organizacji służby inwestycyjnej na potrzeby rolnictwa w zakresie budownictwa rolniczego i melioracji oraz zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę reguluje uchwała nr 123 Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1975 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich zarządów inwestycji rolniczych, a w zakresie budownictwa wodnego — uchwała nr 328 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1972 r. w sprawie organizacji gospodarki wodnej i melioracyjnej, utworzenia zjednoczeń budownictwa wodnego i melioracji oraz Centralnego Zarządu Budownictwa Wodnego i Melioracji (Monitor Polski z 1973 r. Nr 1, poz. 1, z 1975 r. Nr 23, poz. 145 i z 1976 r. Nr 7, poz. 36).

§ 9. Zasady wynagradzania i premiowania pracowników służby inwestycyjnej regulują odrębne przepisy.

§ 10. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie organizacji i zadań służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1965 r. Nr 41, poz. 234, z 1968 r. Nr 49, poz. 337 oraz z 1969 r. Nr 28, poz. 220 i Nr 51, poz. 393).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1976 r.

Przewodniczący Komisji Planowania
przy Radzie Ministrów: T. Wrzaszczyk

39

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 stycznia 1976 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania oraz rozliczania dopłat budżetowych dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

Na podstawie § 36 pkt 2 uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i budownictwa komunalnego oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 7, poz. 33) zarządza się, co następuje:

- § 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:
- 1) o przedsiębiorstwie, należy przez to rozumieć:
 - a) jednobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej,
 - b) wielobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej lub wielobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
 - 2) o jednostce udzielającej dopłaty, należy przez to rozumieć terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego lub wojewódzkiego albo zjed-

noczenie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, udzielające przedsiębiorstwu dopłaty i dokonujące rozliczenia tej dopłaty.

§ 2. 1. Jeżeli obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług powiększonych o planowaną stawkę zysku w wysokości 2,7%, przedsiębiorstwo otrzymuje na wyrównanie różnicy odpowiednią dopłatę z budżetu.

2. Wysokość dopłaty budżetowej ustalana jest przy uchwalaniu planu i budżetu właściwej rady narodowej i powinna uwzględniać łącznie wszelkie formy działalności podstawowej przedsiębiorstwa.

3. Zmiana wysokości planowanej dopłaty budżetowej w ciągu roku może nastąpić wskutek zmiany rentowności przedsiębiorstwa spowodowanej warunkami niezależnymi od niego.

§ 3. Przedsiębiorstwo otrzymuje dopłatę, o której mowa w § 2, z budżetu rady narodowej stopnia podstawowego bądź wojewódzkiego, stosownie do uchwały rady narodowej stopnia wojewódzkiego.

§ 4. 1. Podstawą do otrzymania przez przedsiębiorstwo dopłaty są zadania określone w zatwierdzonym planie rocznym. Dopłaty podlegają zróżnicowaniu w okresach kwartalnych zależnie od sezonowości usług występujących w poszczególnych kwartałach.

2. Zwiększenie w ciągu roku planowanej dopłaty budżetowej z tytułu przekroczenia planu usług deficytowych przedsiębiorstwa uzależnia się od przyznania dodatkowej dopłaty przez jednostkę udzielającą dopłaty.

3. Jeżeli roczna suma dopłat budżetowych zaplanowana w budżecie nie wystarcza na pokrycie należnych dopłat wskutek przekroczenia za zgodą jednostki udzielającej dopłaty planu usług deficytowych, przedsiębiorstwo może otrzymać pożyczkę z funduszu rezerwowego zjednoczenia do czasu przyznania dodatkowej dopłaty budżetowej albo dotację z tego funduszu. W razie braku środków funduszu rezerwowego zjednoczenia przedsiębiorstwo może korzystać z kredytu bankowego.

§ 5. Wysokość dopłaty budżetowej powinna być ustalana:

- 1) w jednobranżowych przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej w stosunku do przebiegu wozu na trasie o długości jednego kilometra, zwanego dalej „jednostką przebiegu”,
- 2) w innych przedsiębiorstwach proporcjonalnie do planowanej wartości sprzedaży deficytowych usług zakładów (oddziałów) działalności podstawowej; ustaloną w ten sposób kwotę dopłaty zmniejsza się o planowaną nadwyżkę zysku (przekraczającą 2,7% rentowności) planowo rentownych trakcji lub zakładów (oddziałów) działalności podstawowej przedsiębiorstwa.

§ 6. 1. W terminie do dnia 7 każdego miesiąca przedsiębiorstwo otrzymuje zaliczkowo jedną trzecią dopłaty budżetowej planowanej na kwartał.

2. W kwartalnych i rocznych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwo wykazuje dopłaty budżetowe należne za okres sprawozdawczy. W terminie 7 dni od daty otrzymania kwartalnego i rocznego sprawozdania finansowego jednostka udzielająca dopłaty przekazuje różnicę dopłat budżetowych należnych przedsiębiorstwu.

3. Przedsiębiorstwo ustala i rozlicza należne dopłaty budżetowe raz na kwartał na formularzach według wzoru Min. Fin. nr 2094 lub 2095.

4. Jeżeli dopłaty budżetowe przekazane przedsiębiorstwu zaliczkowo przekraczają kwotę należnych dopłat, jednostka udzielająca dopłaty może zaliczyć nadpłacone kwoty na poczet okresu następnego lub zażądać zwrotu tych kwot w określonym terminie.

§ 7. Jednostka udzielająca dopłaty może wstrzymać przekazanie należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwu, które nie dokonało rozliczenia (§ 6 ust. 3) lub nie dokonało zwrotu nadpłaconych kwot w obowiązującym terminie (§ 6 ust. 4).

§ 8. 1. W przedsiębiorstwie komunikacji miejskiej podstawą do ustalania i rozliczania dopłaty budżetowej jest plan jednostek przebiegu zatwierdzony przez jednostkę udzielającą dopłaty. W planie należy dla poszczególnych trakcji wyodrębnić jednostki przebiegu wykonywane przez wozy kursujące cały dzień oraz kursujące dodatkowo w godzinach największego nasilenia ruchu (godziny szczytu).

2. Przez poszczególne trakcje należy rozumieć trację

tramwajową, autobusową, trolejbusową, taksówkową osobową, taksówkową bagażową i mikrobusową.

§ 9. 1. Planowaną dopłatę budżetową dla przedsiębiorstwa komunikacji miejskiej ustala się w następujący sposób:

- 1) w poszczególnych trakcjach deficytowych kwotę planowanych kosztów zwiększa się o 2,7% stawki zysku, a następnie od tak ustalonej kwoty odejmuje się planowaną wartość sprzedaży usług tej trakcji,
- 2) w sposób określony w pkt 1 ustala się także planowaną dopłatę w stosunku do trakcji o planowanej rentowności niższej od 2,7%,
- 3) w trakcjach o planowanej rentowności ponad 2,7% nadwyżka zysku przekraczająca granicę 2,7% rentowności zmniejsza zapotrzebowanie na planowaną dopłatę dotyczącą trakcji deficytowych,
- 4) planowana dopłata budżetowa do działalności podstawowej przedsiębiorstwa stanowi sumę dopłat (pkt 1 i 2) zmniejszonych o nadwyżkę zysku (pkt 3).

2. W celu rozliczenia planowanej dopłaty budżetowej w poszczególnych trakcjach ustala się:

- 1) planowaną dopłatę do jednostki przebiegu wynikającą z podzielenia kwoty dopłaty dotyczącej określonej trakcji (ust. 1 pkt 1 lub 2) przez planowaną do wykonania liczbę jednostek przebiegu tej trakcji,
- 2) planowany koszt jednostki przebiegu wynikający z podzielenia planowanych kosztów określonej trakcji, zwiększonych o 2,7% stawki zysku, przez planowaną liczbę jednostek przebiegu.

§ 10. 1. Ustalenie należnej dopłaty przedsiębiorstwu komunikacji miejskiej za okres sprawozdawczy oblicza się w następujący sposób:

- 1) w razie niewykonania zaplanowanych jednostek przebiegu zmniejsza się planowaną dopłatę z tytułu nie zrealizowanych:
 - a) jednostek przebiegu przez wozy kursujące cały dzień,
 - b) jednostek przebiegu przez wozy kursujące dodatkowo w godzinach szczytu;w tych wypadkach suma nie wykonanych obu rodzajów jednostek przebiegu pomnożona przez planowaną dopłatę jednostkową (§ 9 ust. 2 pkt 1) stanowi podstawę do zmniejszenia planowanej dopłaty tej trakcji,
- 2) w razie przekroczenia w trakcjach planowo deficytowych (§ 9 ust. 1 pkt 1 i 2) zaplanowanych jednostek przebiegu zwiększa się dopłatę w wysokości:
 - a) przekroczenia planowanej liczby jednostek przebiegu pomnożonych przez planowaną jednostkową dopłatę w danej trakcji (§ 9 ust. 2 pkt 1) w odniesieniu do wozów kursujących cały dzień,
 - b) sumy wynikającej z pomnożenia przekroczonych ponad plan jednostek przebiegu przez planowany koszt jednostki przebiegu (§ 9 ust. 2 pkt 2) w odniesieniu do wozów kursujących dodatkowo w godzinach szczytu,
- 3) jeżeli przedsiębiorstwo przekroczy w tej samej trakcji planowaną liczbę jednostek przebiegu w godzinach szczytu przy równoczesnym niewykonaniu jednostek przebiegu przez wozy kursujące cały dzień, dopłata dodatkowa przysługuje wówczas, gdy ogólna suma wykonanych jednostek przebiegu (przez wozy kursujące cały dzień i przez wozy kursujące w godzinach szczytu) jest wyższa od łącznej liczby planowanych jednostek dla obu rodzajów przewozów, z tym że dopłata dodatkowa przysługuje nie dla całego przekroczenia liczby ponadplanowanych jednostek przebiegu

- w godzinach szczytu, a jedynie dla przekroczenia ponad ogólną sumę jednostek przebiegu tej traktacji,
- 4) w razie niewykonania planu jednostek przebiegu przez traktacje objęte dopłatą i jednoczesnego przekroczenia planu przez inne traktacje, do których przysługuje dopłata, ustala się:
 - a) kwotę zmniejszenia dopłaty z tytułu niewykonania planowanych jednostek przebiegu (pkt 1),
 - b) dodatkową dopłatę za przekroczenie planowanych jednostek przebiegu (pkt 2 i 3),
 - c) różnicę między dodatkową dopłatą a kwotą z tytułu niewykonania planu jednostek przebiegu; jeżeli zmniejszenie jest większe od dodatkowej dopłaty, wówczas o różnicę tę zmniejsza się kwotę dopłaty należną — w porównaniu z planem — przedsiębiorstwu; jeżeli dodatkowa dopłata przekracza kwotę zmniejszenia, wówczas różnica stanowi podstawę do przyznania dopłaty wyższej od kwoty ujętej w planie na dany okres,
 - 5) po ustaleniu należnej dopłaty dla każdej traktacji planowo deficytowej i nie osiągającej 2,7% stawki zysku dopłatę kumuluje się i przed wyliczeniem dopłaty dla przedsiębiorstwa odlicza się przypadającą za ten sam okres planowaną nadwyżkę zysku (ponad 2,7% rentowności) z traktacji planowo rentownych.
2. Dodatkowych dopłat nie stosuje się w traktacjach taksówkowych i mikrobusowych.

§ 11. 1. Planowaną kwotę dopłaty budżetowej obliczanej proporcjonalnie do wartości sprzedaży usług (§ 5 pkt 2) ustala się następująco:

- 1) od planowanych kosztów własnych sprzedaży, zwiększonych o 2,7% stawki zysku, planowo deficytowych zakładów (oddziałów) przedsiębiorstwa odejmuje się planowaną wartość sprzedaży usług tych zakładów

(oddziałów); w analogiczny sposób ustala się dopłatę budżetową dla zakładów (oddziałów) o rentowności niższej od 2,7%,

- 2) od ustalonej w pkt 1 różnicy odlicza się planowaną nadwyżkę (przekraczającą 2,7% rentowności) planowo rentownych zakładów (oddziałów) przedsiębiorstwa.

2. W celu rozliczenia planowanej dopłaty ustala się stawkę dopłaty na 1 zł wartości sprzedaży usług, którą otrzymuje się przez podzielenie planowanej sumy dopłaty budżetowej (ust. 1 pkt 1) za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez sumę planowanej wartości sprzedaży usług planowo deficytowych zakładów (oddziałów) przedsiębiorstwa za ten sam okres.

§ 12. Dla ustalenia dopłaty budżetowej należnej przedsiębiorstwu za okres sprawozdawczy należy:

- 1) pomnożyć sumę wartości sprzedaży usług w planowo deficytowych zakładach (oddziałach) przedsiębiorstwa, zrealizowanej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez stawkę planowanej dopłaty budżetowej na 1 zł wartości sprzedaży usług (§ 11 ust. 2),
- 2) zmniejszyć kwotę ustaloną w sposób określony w pkt 1 o planowaną za ten sam okres nadwyżkę zysku (przekraczającą 2,7% rentowności) w planowo rentownych zakładach (oddziałach) przedsiębiorstwa.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 marca 1973 r. w sprawie udzielania przedsiębiorstwom gospodarki komunalnej dopłat budżetowych oraz przeznaczania przez te przedsiębiorstwa zysku ze świadczenia na rzecz ludności usług pralniczych i farbiarskich (Monitor Polski Nr 17, poz. 106), z tym że przepisy tego zarządzenia stosuje się do rozliczeń za 1975 r.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

40

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lutego 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie poboru podatków z tytułu świadczenia usług przez niektóre spółdzielcze zakłady usługowe.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338) i § 22 uchwały nr 257 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 35, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1973 r. w sprawie poboru podatków z tytułu świadczenia usług przez niektóre spółdzielcze zakłady usługowe (Monitor Polski z 1973 r. Nr 56, poz. 319 i z 1974 r. Nr 10, poz. 79) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) „terenowy organ administracji państwowej” — należy rozumieć terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, na którego terenie działania znajduje się siedziba zakładu usługowego spółdzielni lub związku spółdzielni”;
- 2) w § 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 4, dotyczy zakładów prowadzonych przez spółdzielnię rozliczającą się z budżetem centralnym, odpis tej decyzji przesyła się do właściwego miejscowo we-

dług siedziby zakładu okręgowego zarządu dochodów państwa i kontroli finansowej, a w województwach, w których utworzono zamiejscowe wydziały dochodów państwa tych zarządów — do zamiejscowego wydziału.”;

- 3) w § 6 ust. 1 pkt 1 po wyrazach „nie więcej jednak niż o 30%” dodaje się przecinek, a pozostałą część zdania skreśla się;
- 4) w § 6 na końcu ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu: „W razie gdy spółdzielnia rozlicza się z budżetem centralnym, odpis tej decyzji powinien być przesłany również okręgowym zarządom dochodów państwa i kontroli finansowej (zamiejscowym wydziałom) właściwym miejscowo według siedziby spółdzielni i zakładu”;
- 5) w § 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W razie gdy spółdzielnia rozlicza się z budżetem centralnym, o wyłączeniu zakładu z zasad zryczałtowanego rozrachunku terenowy organ administracji państwowej zawiadamia właściwe miejscowo według siedziby spółdzielni i zakładu okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej (zamiejscowe wydziały).”;